श्रीश

श्रीप्रेमानंदकृत

नागदमण

आपुस्तक

मुंबईमध्ये

जावकृष्णलक्ष्मणपा-
ठकअेणे आंजे-
सिटीप्रेसमां छपावी
प्रगट करयुं छे.

संवत १९४६

कींमत ०)=

ठेकाणुं - वीठलवाडीनेनाके.

श्रीगणेशायनमः ।। श्रीकृष्णायनमः ।। नागदमण
।।कडवुंपेहेलुं।। ।।रागसारंग।। ।। शुकदेवकहेसां
भळरायरे ।। कहुंनागदमणमहीमायरे ।। केहेसोन
कनेसूतपुराणीरे ।। कणीनागनाथ्योचक्रपाणीरे
।। १ ।। कीधुंकौतुकगोकुळनाथेरे ।। गयावनमांगोपा-
ळासाथेरे ।। तेहदहाडेरह्याघेररामरे ।। थावासर्प
संबंधीकामरे ।। २ ।। पुठलगोपनेजागळगायरे
।।वाजेमुकुटरवेणावायरे ।। गोपमळ्येकहेवाला
ण्यारे ।। आव्यावनमांज्येआधारे ।। ३ ।। जेवुंकही
दूरगयाभगवानरे ।। थयावनमांअंतरध्यानरे ।।
थयातृषीतगोपाळानेगायरे ।। वीजनभणीसु-
रभीधायरे ।। ४ ।। गोपगायनेनतीवाणेरे ।। जया
दोकह्युंश्रीगोपाळेरे ।। सूजेपीवादेगउनेपाणीरे ।।
त्यारेचढियागोपाळावाणीरे ।। ५ ।। कहेछेगोवींद
नेगोवाळारे ।। छेजेजळमांवीजनीज्वाळारे ।। त
मोनणतानथीवनमाळीरे ।। जहीयांपासोवसे
छेकाळीरे ।। ६ ।। होहोकाळीदीनोबीजळभरीयोरे ।। पी
तांप्राणीतेकोनउगरीयोरे ।। पडेछेपक्षीगगनेज-
तांरे ।। केमभंनमानेगोपातारे ।। ७ ।। सुणीगोपस-
जानीवांणीरे ।। लसयाक्रोधेसारंगपाणीरे ।। कणी

કાઢવાની ઈચ્છા કીધી રે ॥ પીયો જળ સહૂને આજ્ઞા દી
ધી રે ॥૮॥ સખે કહ્યું શ્રીકૃષ્ણનૂં કીધું રે ॥ પ્રાણી માત્રે તે
જળ પીધું રે ॥ ગઉ ગોપને ચડીયું ઝેર રે ॥ સર્વ ધરણી ઢ
ળ્યું આવી લ્હેર રે ॥ જગનાથે અમૃત દ્રષ્ટે જોયું રે ॥ કુણા કુ
ણવી જન તેમાં જોયું રે ॥ ગઉ ગોપ થયા સર્વ જે ઠાં રે
॥ સહુ કોને ન્હાવા જળમાં પેઠા રે ॥૧૦॥ છોટે છે વીજ જળ
માં ઝીલે રે ॥ સર્પ ગરળ સર્પની દીલે રે ॥ સહુને મૃત્યુ ત
ણા ત્યાં ભાગા રે ॥ જમનારે તમાં રમવા લાગા રે ॥૧૧॥
જેને સામળીયો છે શાહાય રે ॥ તેને સર્પ થકી શું થાય રે
॥ જે કાળીની ફૂંકે ફાટે ફાડ રે ॥ કોશ સુધી ન મળે એકુ
ઝાડ રે ॥૧૨॥ કાવૂં જળને લીલી શેવાળ રે ॥ કાળીનાગ
મૂકે વીજ જળ વાળ રે ॥ મન સાસ સર્પ કાહાડવાની કીધી
રે ॥ ગોવીંદે ગેડી કરમાં લીધી રે ॥૧૩॥ પીતાંબર કે
ટી પર ધરવાળી રે ॥ ગેડી દડો રમે વનમાળી રે ॥ કહે
સહુ ગોપ તે ગોકુળરાય રે ॥ રખે લાઈ દડો જમના
માં જાય રે ॥૧૪॥ દડો જેની વતી એ માં જાશે રે ॥ ના
જના શોતે લેવા ઘાશે રે ॥ એવો પરઠ કરશ્યો માહારા-
જેરે ॥ કાળીનાગ નેનાથવા કાન રે ॥૧૫॥ મારે હૂ
ક સૂજાને તેડી રે ॥ પડે મહાર દડા પર ગેડી રે ॥ ઘાએ
છે ગોપાળા મદમાતા રે ॥ ભરશ્યા સ્વાસ ગોલાં ટાળા

તાલ ॥૧૬॥ કડાં હાથનાં ઉગીંયાં ચઢાવે રે ॥ મારે હોટને
પાધરી ઢાવે રે ॥ જે કહારે લઈ જે કન્યરે ॥ લિદ્ધું
વાણવા પુંઠે ધાયે રે ॥૧૭॥ લાગ સામણીયાનો જા-
વ્યો રે ॥ દડો ગેડીની માંહી લગાવ્યો રે ॥ મારી દોઠ જાં
ડીયે ચડીયો રે ॥ દડો જળમધ્યે જઈ પડીયો રે ॥૧૮
॥ કૃષ્ણ ગોપ દઈ દઈ તાળી રે ॥ ઓશીયાળા પડ્યા
વનમાળી રે ॥ વચન પોતાનું પ્રતિપાળે રે ॥ ચડ્યા ના
થ કદમના ડાળે રે ॥૧૯॥ જાંઘે કડ કછડો વાળી રે ॥
ધૂને કદમ ન્હુમની ડાળી રે ॥ વાણ્યો જંજોડો દીના
નાથે રે ॥ ભાગી વિહૂય ગોવાળા પાશે રે ॥૨૦॥ ના
ઈહું નમનામાં ઝંપાવું રે ॥ દડો સર્વથા શોધી લાવું રે
॥ ર જે ગોકુણ શોતા ડોલતા રે ॥ સઘ મરશો મ્હારી
માતા રે ॥૨૧॥ ધરનો ધીરજ ઘરી ઝ્યાર રે ॥ હ્વડાં
જાવું છઉં નીરધાર રે ॥ ઈરી મેણ વશો વિશ્વાધાર રે ॥
નમણ્યા તો છે ત્વા નમસ્કાર રે ॥૨૨॥ તવ ગોવા
ળા પાય લાગે રે ॥ પટ પાથરીને માન માગે રે ॥ દડા
માટે તે ઝોળ ઝંપાવે રે ॥ કહ્યૂં ગોપનૂં મન માંન જાવે રે
॥૨૩॥ ॥ વલણ ॥ ॥ મન માંન જાવે નાથને
॥ પડવાને તત્પર થયા ॥ વૃક્ષ કદમની ડાળ ઉપર ॥
પરમાત્મા ઉતાર રહ્યા ॥૨૪॥ કડવું ॥ ૨ ॥ છંદસુ-

जंगीनी चाल ।। ।। गुरुईपरण अंजुननूंध्या-
नराजूं ।। काळीनाग श्रीकृष्णनु युद्ध भाजुं ।। गुरुईग
णपतीशारदा शीशनामुं ।। धूळवंदीने वाणीपरसा
दपामुं ।। १ ।। हृदे ऊपन्यो छे मुने अभीलाष ।।
जांधुं नागदमण गुनराथी लाष ।। काळीदमणना
गदमण कहावे ।। दडाकजल देवजणमां ऊंपावे ।। २ ।।
शूं छे काम्हाराज तेनूं तमारे ।। मुको छोकरवादि गोवा
ळवारे ।। नंदरायतूं वणकेकेमघरशो ।। सुणी वात-
नशो मती सधमरशो ।। ३ ।। कह्युं गोपनुं सामणो
ऊभमाने ।। ग्रही हाथमां गेडी तेनाथ काने ।। कछी
काछ अंजोडलो शीशवागी ।। करी हाथऊंचा दीअे
नाथ ताळी ।। ४ ।। जडे पागरा ज्याछे वैकुंठनाथे ।।
जांघी भोअर वांसणी केक साथे ।। कीधो नाद ऊन
मत्त ते क्रोध आणी ।। कुद्या काळनडोडा मणा चक्र
पाणी ।। ५ ।। जळचर्णना भारथी शेष चांप्यो ।।
चल्या चंद्रनक्षत्रने भानु कांप्यो ।। डोल्या मेरु केला
स म्हादेव जालियो ।। मरदान भूकी निधी जण ल-
गीयो ।। ६ ।। त्रैलोकनो भार जणजडुन आव्युं ।।
जणजमना मांम्हाले ऊंपलाव्युं ।। नवनागनूं कूणाकृ
ष्णे जिहाव्युं ।। रसातणनुं वारी ते ज्हार आव्युं ।।

॥૭॥ પાયોવારતાકેમકરીયોરેભાઈ ॥ હલ્યોગોપ
ઘરણેસહુકહેરજાઈ ॥ કેવેજાણકોલોચનેનીરકે
॥ જેસીડાંગરેકૃષ્ણનેજહારતેડો ॥૮॥ સજ્યાસ-
ર્વનેસામણેદુઃખદીધું ॥ જસોદાસુતેઅણવિશેષૂરે
કીધું ॥ જેઠાજારણેસર્પનેવનમાળી ॥ ભુજેજોલ-
તાકાંહાંગયોસરપકાળી ॥૯॥ મુકમુજપરહા
થનેનેત્રચોળે ॥ દેજીનાગનારીમણીસવેરોળે ॥
ઝમકઝાંઝરોઘૂઘરીપાયકાંજી ॥ છુટાકેશકોના
રનીવેણલાંજી ॥૧૦॥ ગોરડીઉરપરહેમનોહારહા-
લે ॥ મુજચંદ્રગજંનણીચાલચાલે ॥ જળકાવતી
ચૂડલોચપળજોતી ॥ નથઝણકતીનાકેનિર્મળમો
તી ॥૧૧॥ ફેરચાંચીરરચણીચામણીશીશઝલકા
॥ દેતીહાથમ્હોડેહીંડેહલકેહલકે ॥ પુછેનાગણીના
થનેશીશનામી ॥ તાહરેંરૂપજોઈકહોમોહીનપામી ॥
૧૨॥ ઘનમાવડીતાહરીનેપુત્રજયો ॥ સુજીતાત-
નોજાલછેલાડવાયો ॥ કોણગામકોણઠામકોણ
નાતતાહરી ॥ ગરગેડલીમોજરવેણૂંધારી ॥૧૩॥
રાતનીઝાંજનીરેજશૂભટશૂરા ॥ જોલોલાડકા
જાણલક્ષપૂરા ॥ ન્હારાનાકનુંમોતીઝઘરલાગે
॥ તહારેંભુજજોતાંક્ષુધાતૃષાભાગે ॥૧૪॥ ઝાપું

आसन जेसो जाण के न्हाना ॥ नथ नाग फणी
जोतो छानाछाना ॥ जही आवतां केहोत मे कान
जीना ॥ मोकुं आश्चर्य पामी ने शोन लीन्या ॥१५॥
कोके हे राजीये जेहने रातवासे ॥ कोके हे मात अे-
नीस घमरी लशे ॥ सत जन्माजे जाण कनथी घ
डीयो ॥ घंन मात पीता जेने पेट पडीयो ॥१६॥ अ
गुलां छन श्रीवछ रे डुलागे ॥ जुअे नार तणी थां
दीसे पअपागे ॥ कटी सांकणी घूघरी पायवाजे ॥
छजी अंगनी ने ई अनंग लाजे ॥१७॥ त्रीणी घा
तणी केड धुं जांघी ताणी ॥ ग्रही गेडली हाथ मां को-
घजाणी ॥ जाप लूलो पडयो के अज्ञान आव्युं ॥
काली नाग ना होवी जे कांर्ड पाव्युं ॥१८॥ सुणी ना
रनी चाणी स्त्री कृष्ण त्याजे ॥ पडे न जवी जे कोण मा
ऋभ पाजे ॥ मने ओणजो सुं हरी कृष्ण नामे ॥
वसुं न भना तीर गोकुळ गामे ॥१९॥ जसो दा मा
री मात छे नंद तात ॥ मारी जे लछे अे कुजाल ल-
र ल्यात ॥ श्री कृष्ण गोपेश छे नाम म्हारूं ॥ अ
मो लत आहीर नी घेन यारूं ॥२०॥ पीने त्यावतां
हु घन वलीत छासा ॥ करूं दाण क्रीडा र मुरंग रासन ॥
अन भुल जे दडो मुज पडो नीर मांय ॥ कहां छे पोर

कणी पुछे कृष्णराय ॥२४॥ वस्यो क्यां थकी आ-
विआ हे सर्प कणी ॥ वृंद वननी वेल ल्याणे ज-
नणी ॥ नदीनीर निरमळ विजवंत कीधुं ॥ जग
मृग मनुष्यने दुःख दीधुं ॥२५॥ जसोदा पय पान
नूं जळ दे जाडुं ॥ काळीनागने दोथकी ज्हार कहा
डुं ॥ सुणी वचन हसी दीए नारताणी ॥ कहे केड-
नो लंकु ज्ञते तुं काळी रे ॥२६॥ कही सांभा ज्ञेण
यो काणी नाग काने ॥ भोळा सामणा हातुं आ
व्यो छे नथी भ्रांत सूभट कोता रिसाय ॥ नथी
लोह रस कुगेडीन ह्राथ ॥२७॥ अमो भान मा
गुतारा कुशाळ माटे ॥ काळीनागनी कूकुथी फाड
कारो ॥ ज्ञेवुं नांएी पाछा फरो नाथ भोळा ॥ अमो
मान मागु पाथरीने जोळा ॥ २८ ॥ प
वलण ॥ ॥ जोळा पाथरे सर्व नागणी ॥
फरी फरी लागे पायरे ॥ मरडी मरडी सामजोतो
॥ सर्प भोवन मांन्यरे ॥ २९ ॥ ॥ राग
मारु ॥ ॥ म्हारे मजोलो रे, सर्प सांभ
ळशे रे ॥ जा ठे अडकावो निहार, जाण कुछ
ळशे रे ॥ म्हारे मजोलो रे ॥ टेक ॥ लाडको छे
लाडकवायो, ढीन मत्त गोवाळ ॥ कुंभ मलको नुं

કહ્યું નવ માને, કાંસૂતો જગાડે કાળ મોઠ મ૦ ॥ ૧ ॥
ફણી નાગથી, કંસ જ કોપે ॥ કાંપે જમ કીંકર ॥
તું જે કુશળ કેણાને કયમ કરી જતે ॥ ઘેલા નંદકુંવર
મ્હોઠ મ૦ ॥ ૨ ॥ મૂણ પોતાનું વીચારયે, તું ઝીદ ક્હવો
જાન ફણ ॥ કંસને ઘેર ગોરસ લઈ જતાં, નંદ-
ને પડી છે તાળ, મ્હોઠ મ૦ ॥ ૩ ॥ જેવાં વચન સં
ભળાવે સર્પણી, જેન મૂકાવું આ ઠામ ॥ એવું
કહી મંદિરમાં પેઠા, પ્રેમાનંદ પ્રભુ શ્યામ ॥ મ્હો
ઠ મજોલોરે ॥ ૪ ॥ ॥ રાગ મારૂ ॥ ॥
જો જાઈ જાલક ઘેલો દીસે છે, કહ્યું કોનું નવ મા-
ને ॥ જા ઘેરણી થૈ ન્હાસશો દજતાં, જાઈ વારો છો
શાને, ટેક ॥ ॥ ભરપકી લે શો કેણા માંહે, કુશ
ળ જે કેમ કરશો ॥ મોઠા સભા મ્યાર ભણીને જેના
માત પીતા સુખ મરશે ॥ વારો છો ॥ ૧ ॥ સંગ
કીધો જડ ગોવાળાનો કહાડીને રાજસીરાવાપી
ગરવનમાં પશુ ચરાવે ॥ રુડી જુક્તી કયાંથી લાવે
॥ વારો છો ॥ ૨ ॥ જીહાવ્યો જીહેનહી જાલક
વકવાનો છે રસીયો ॥ પ્રેમાનંદ પ્રભુ સીતાપ
તિને મંદિરમાંહે ઘસીયો ॥ વારો છો ॥ ૩ ॥
॥ ॥ ॥ રાગ વેરાડી ॥ ॥

नागसन्मुखसांमणीयोथयां ॥जेवेगोवाणा
श्रीगोकुळगया॥ आहेआहेकरी जुव्हाडसे ॥
मस्तक घूणेनेकरघसे ॥१॥शोकथुंकतस्या से
लाशिया ॥ शूंजेमनंदन्न जाणीयस्यां॥बर्त्यूं
विरमथाविपरीतवात॥ कृष्णेकीघो जळमांझंपा
पात॥२॥वारतां यष्ठियोवक्षनी डाल॥ पुत्रत
मारेगयोपाताळ॥ हरीणवात श्रवणे सांभ
ळी॥ पडियानंदन्न मुरछावळी ॥३॥ नेमकुह
डेझंपेकदली॥तेमनसोदाघरणेढळी ॥ रोणेम
गियांगोपीनाव्रंद॥पछाडेअंगकरेआकृंद॥४॥
रीवेदंपतीवेदनाघणी ॥ घायानंदन्न यमुनाभ
णी॥शाकेसर्वसदूटीलिघूंनथी ॥ जेवेझंपेघाळे
नसोमती॥न्येमवस्छवणव्हीलीगावडी॥ श्री
कृष्णवणीतेवीमावडी॥आहेआहे पुत्रकहे तीरे
नथे ॥पडेघरणेवळीजेहीथाय॥५॥ कालिं
दीकांठेआव्युंसहुकोय॥झंपाव्यानुंघणकरी
करीजोय ॥ दजाडेगोपअंगुळीयेकरी॥जाड
जैयष्ठीझंपाव्युंहरी॥६॥ झंपाववा नसोमति
धाई॥ अंजाजालिलनेराजीसाही ॥ऊपनं
देनंदग्र ह्याजळकरी॥ रीवे नसनंठेगुण आोस्य

शी॥७॥ ॥ कडखुं ४ थुं ॥ ॥
म्हारें माणेक डुं रीसायूं रे ॥ सामळीया ॥ त्हारा
मन मांते ओथूं आव्यूं रे ॥ पातळीया ॥ कुंजपेश
घण माताने भुंडी ॥ शा माटे ऊंपाव्यूं रे सामळी
या ॥ टेक ॥ ॥ डाळींदीलुं कारणूं रे पाणी ॥ मां
हे वसे काळो काणी ॥ हावे आशा तेशी मण वाताणी
केम भुज देजूं वन माळीरे ॥ सामळीया ॥ १ ॥
ऊंडतेजळमां वासारे वासिथो ॥ ने पाणीने मां
के मगमशो ॥ आ मोर पोपटने पुतळीये त्हारे ॥
रम कडे केण रमशो रे ॥ साम० ॥ २ ॥ संतानधन
ते म्होटुं जरे जाणे ॥ करमे ले घूं लूंटी ॥ आरत
नळतन करी छेडे न जांघ्यूं ॥ मारें रत्न पड्यूं छे छू
टी रे ॥ सामळिया ॥ ३ ॥ पुत्र पांमी कुंछे ए ले आ
श्रमे ऊी छे स्यो प्रतिपाळी ॥ मारा निपन्या रस ढ
ळी गया ॥ भुने विजोग अग्नी ओ जाली रे ॥
सामळिया ॥ ४ ॥ नाके रे मोती ले पाय घूघरी ॥
मोर मुगुट शीर धारी ॥ ईरी रेप कुं डांहांयडी देजुं ॥
हरी आवे गोपारी रे ॥ ५ ॥ कानेरे कुंडळ भुज मां
मोरली ॥ सांज पडे घेर आवे ॥ लूज्यो छो करी
पटे देजा ऊ ॥ भुने मां ऊही कुण जोला वे रे ॥ साम० ॥

द्रा पदपीतांबर कांनेरे कुंडल ॥ नेतरां भुजपासमागे ॥
जा घरडी माडीथा कीन्नणी भुने ॥ काणवलोन्वालागे
रे ॥ सा ॥ ७ ॥ तूं भाणे स्वरतूं गोपे स्वरा ॥ गोपी दह के मध
रशोरे ॥ आजाणसजानी कोणफ्कालेल्हारी ॥ धेनही
साहीशीमरशोरे ॥ ८ ॥ कांई तूं गयोने हुं रहुं छुं ॥ आ
छासगपण माटे ॥ साप्युं जे के मनलांणीथे ॥ सांभण
तां हेयु फाटेरे ॥ सा ॥ ९ ॥ कष्टथकी पाषाणफीणछे ॥
तेथी कठीणछे लोहुं ॥ आ तेथी कठीणम्हारे कालजडुं ॥
लोकनेशुं हेजडावीशीमोहूंरे ॥ सा ॥ १० ॥ तेमजंतरदडानुं
कीधूं ॥ मनमां कंई दुःख आव्युं ॥ ओजणानुं जंघन
तेआनसाध्युं ॥ तेमाटे रूं पाव्यूंरे ॥ सा ॥ ११ ॥ नंदन
सोदानेगोपगोवाण ॥ व्याकुलव्रजनीनारी ॥ च्यार
घडीपछे सर्वे कोपडया ॥ हळधररा जेवारीरे ॥ सा
॥ १२ ॥ ॥ कडवुं ५ ॥ राग सामेरी ॥ ॥ शुक
जी कहे सूणभूपती ॥ कहूं व्रीजवासीनुं दुःख ॥ गोप
गोपीने धीरज आपवा ॥ हरिए मोरली लीधी मूज
॥ १ ॥ निजलक्षने आनंद पमाडवा ॥ नगाडवा सर्पकु
जी ॥ घोरनादे मोरली वाही ॥ पीडा पीडारानीराणी
॥ २ ॥ पोहलोक मारतेनो शब्द ॥ पोहोतोधार्ई व्रीज
नीनारी ॥ वधामणीरे जाई वधामणी ॥ कांई कुशण

દેવમોરારી ॥૩॥ પાતાળમાંહે વેણૂ રે વાને ॥ છેકુ
હાનને કલ્યાણ ॥ નંદનસોદાથયાંજેઠ ॥ નેઠામ
આવ્યાપ્રાણ ॥૪॥ ગીતગાયવ્રજસુંદરી ॥ સુણી
નાદસુરભીહીસે ॥ જળમાંનુવેગોવાળીયા ॥ કો
ઈકરતાંકૃષ્ણનદીસે ॥૫॥ વાંસળીએરેવન
લોકને ॥ અમ્રતપાયુંવનમાળી ॥ તેઘોરશબ્દને
સાંભળી ॥ લગીઊઠ્યોનાગડાળી ॥૬॥ રૂવેના
ગણીનેહલશી ॥ આજાણકનુંશુંથાશે ॥ કેમજીવે
એનીમાવડી ॥ સુણીવાતજીવડોનશે ॥૭॥ કહે
ભોળંગનેભામની ॥ કરોહપાભોલાભરથાર ॥
દયારેઆણોદીનભણી ॥ છેરંકુનંદકુમાર ॥૮॥
કહેરૂપેકૃષ્ણજળમાંયા ॥ શાતકૂણાકૂલાવી ॥ ગો-
વિંદજીતાનથી ॥ વિશેષવેણૂધુંધલાવી ॥૯
॥ ગેડીલીધીએકહાથમાં ॥ કુંજકાયોકકુમાર
॥ પાછાંજસીઆઘાંઘસી ॥ કીધોકૂણઉપરપ્ર
હાર ॥૧૦॥ નેષ્ટીકાવાગીઘણી ॥ જડનાપા-
મ્યોમણી ॥ ઘસ્યોકાણીકાળાસરજો ॥ રોશ
અંતરમાંઘણી ॥૧૧॥ ચંદનનેભમરાકુલેપે ॥ સુ
રજનેજેમમેહ ॥ ત્યેમકાળીનાગનીકૂણામધ્યે
॥ સામણીયાનોદેહ ॥૧૨॥ ત્યેમમાહાંજળ

मांजेकरत्नपडियूं ॥ जावणमांथंदन छोड ॥
त्यंमकाळीनागनागुच्छणामध्ये ॥ जिशानेश्रीर
णछोड ॥ १३ ॥ लक्ष्मीनाथनेलीघालपटी ॥ क
रीकेणानाकूतकार ॥ वीजनवाळथीनीरउछ
ल्युं ॥ वरसेहुणाहुण अंगार ॥ १४ ॥ छरकीछ
जिलोळनी सख्या ॥ थयापितुर्लुनश्रीनाथ ॥
करीछंदेमुरलीवनडी ॥ करवीगेडी हाथ ॥ १५ ॥
काळीनागश्रीकृष्णकूदेपड्या ॥ करेकेणी घशाय
॥ होकारन्भाजेअडपनीजे ॥ हरीनामोटाथाय ॥
१६ ॥ सुवेगण घाराकरेकूकाश ॥ वणीअगारा
मणीशीश ॥ जगभगेनथेणांउलयतारा ॥ करे
होकारानगदीश ॥ १७ ॥ जळमकहाडेथंयझाडे ॥
दजाडेवीजदंत ॥ अधरकरडे आजतरडे ॥ म
रडे अंगअत्यंत ॥ १८ ॥ हाके छंछेडीनीकटतेडी
॥ करेगेडीमहार ॥ पछेरीसकीघीडोरदीघी ॥
लिघीनाथनदकुमार ॥ १९ ॥ वनमाळीनेना
गकाणी ॥ लिथेसंभार्णघाय ॥ पाताळगा
जेढीकवाजे ॥ विशानेवैकुंठराय ॥ २० ॥ अडव
डेहुंगापडेवली ॥ गडेगडेनभमेह ॥ पाळीपापी
नवठरे ॥ समानन्नेह्वाजेय ॥ २१ ॥ पारघटी

कान्हुडूहवुं ॥ पछेगोपीयानदुखदाई ॥ पदमकार
कर्‍योपहीपर ॥ पडयोनागमुखछोजाई ॥ २२ ॥
गेडीवडेसहुस्वनाककाडयां ॥ मांकमकीधुंमोद ॥
नागनाथ्योगेडीयेमलु ॥ उपरथयाजाऋुक ॥
२३ ॥ अमरकमणपाणनां ॥ लीधांतेलक्षमीना
थ ॥ दाडोलईनेनागहांक्यो ॥ पुठनागणीनोसा
थ ॥ २४ ॥ सर्पणीसहुरणवजे ॥ मूकोहमारो
स्वामीन ॥ अमोलिक्षुकीदातारतुं ॥ मलुआं
पोहवांतंन ॥ २५ ॥ कसुंकसुंनमानेश्रीकृष्णजि ॥
पुठस्तवेनागणीनार ॥ जेजेकारगोपीकरे ॥ मलू
निसस्यानणज्हार ॥ २६ ॥ निलकंठनाहार ओडी
॥ मुक्ताफलथीवधावे ॥ वेगळांरहीसहुकोस्तवे
॥ पणुपासेकोनवआवे ॥ २७ ॥ मूकोहमारानाथ
थने ॥ नागणीसरवेलाये ॥ करजोनागनीकरण
पर ॥ श्रीकृष्णथेथेनाचे ॥ २८ ॥ गोपसहुवेणा
वजाडे ॥ गीतगायगोवाळी ॥ देवतानेजेकरे ॥ ना
येवलडेताली ॥ २९ ॥ आंत्रिक्षनाचेअपस-
रा ॥ गांधर्वगायगीत ॥ ससरषीश्वरस्तुती
करे ॥ नाथीनागकीधोन्रृत्ये ॥ ३० ॥ वीजघरको
धेयडयो ॥ वियायोकृष्णनीदेह ॥ सरपमांघा

ने सांभळो ।। ल्येभयंकर ढांक्योमेरु ।।३१।।
चूडलरीनजशीजालगे ।। करेगोपहाहाकार ।।
श्रीकृष्णेपुछकरमांग्यहृं ।। थांपीकेणपगनेभा
र ।। ३२ ।। शरीरपुष्टकीधुं घणूं ।। ततक्ष्यूंतेना-
गनुंतंन ।। जभकहाडी पड्योकामणी ।। सर्पणी
करेस्तवंन ।।३३।। नागणीओनिजाण ।। मुक्या
कृष्णजनेशर्ण ।। रंकसांभूं नुओस्वामी ।।
नागणीलागेचरण ।।३४।। घणूं उीसमत-
मोकीधुं ।। उीतारयो अरीनो दर्प ।। नघपीओ
स्वामीअम्मारो ।। न्तननोतो सर्प ।।३५।। हेंकार
अनोउीतर्यो ।। पुरणपाम्योअहार ।। दयाक
रोहम दीनउीपर ।। कृपानंदकुमार ।।३६।। गो-
ीस्तुतीकरे ।। स्तवे नसो दानन्द ।। सर्वनीस्तु-
तीसांभळी ।। उीतर्या श्रीगोविंद ।।३७।।
नेणाढाळी पड्यो काळी ।। मुजवहे नळधार
।। श्रीकृष्णकंठेआशोज्योनागणेअजननोहार
।।३८।। कृष्णकृपायेसरवउीठ्या ।। करे स्तवन
कंडमणांम ।। मलूंकहेआस्थानकमूकी ।। कर
तुंजीवनेठाम ।।३९।। सर्पकहेस्वामी कांहांवसूं
गरुड मुजनेजाय ।। श्रीकृष्णकहेतूं अमर हवो

તાહરી ઇણાપર રહ્યા મારા પાય ॥ ૪૦ ॥
આ દેહનું જળ નિરવિજ કરીને ॥ જ રમણ
દ્વીપમાંય ॥ ગઇડ તુજને નહી દમે ॥ કીધી કૃપા
કેશવરાય ॥ ૪૧ ॥ પરિવાર સાથે પરવર્યો
॥ રમણદ્વીપ ગયો ઇણા ઘર ॥ થયું નિર્વિજ
જળ જમનાતણું ॥ મલ્યો વેડ નંદકુમાર ॥ ૪૨ ॥
રાયે પરીક્ષતે પૂછીયું ॥ એક સંદેહ સ્વામીજ
॥ કાળીનાગની જ્વાળ થકી ॥ જહુ વ્રક્ષ થ-
યા દહન ॥ કદમનું વૃક્ષ કેમ રહ્યું ॥ તેવદે વ્યાસ
કુમાર ॥ અમૃત પાન કરી ગઇડ અવની ॥
આવિયો એકવાર ॥ ॥ ૪૪ ॥ ॥ સ્વ
ભાવ છે પક્ષણો ॥ ચુહે ચંચ કરી કંઈ લક્ષ ॥
અમૃત જરી ચંચ વૃક્ષે ઘસી ॥ મારે અમર
થયા એ વ્રક્ષ ॥ ૪૫ ॥ પરીક્ષત રાય પ્રસં
જ હવા ॥ સંદેહ પામ્યો શાંત ॥ સુધાસ્પર્શ
કૂ મર હ્યો એ ॥ પુછ્યું મેં વ્રતાંત ॥ ૪૬ ॥
નાગદમણ જે સાંભળે ॥ કોવૃંદ જે જનજાળ
॥ તેને સરપ લય ઉપજે નહી ॥ કરે કૃપા શ્રી
ગોપાળ ॥ ૪૭ ॥ ॥ નમમૂ પરીજ પૂર
ણ હવું ॥ ઇતિ શ્રી નાગદમણ ॥ પરીક્ષત

नंदपाम्या ॥ मुदीतअन्तःकरण ॥ ॥

४८ ॥ ॥ ॥

॥ इतीश्रीनागदमणनुंचरित्रसंपूरणमस्तु

शुभंभवतु ॥ कल्याणमस्तु ॥ ॥

॥ श्रीगोपालकृष्णार्पणमस्तु ॥

॥ छ ॥ छ ॥ छ ॥

समाप्त.